

Než při tom nelze — jak nss vyslovil již v nál. Boh. A 8057/29, jednáním o prodeji části veř. statku obecního — přehlížeti, že smluvní vůle obce, byla-li vůči kompaciscentu projevena, i když se tak nestalo v předepsané formě, kterouž podle zákona (§ 55 ob. zřiz.) plná právní účinnost smluvního projevu obce je podmíněna, zakládá pro kompaciscenta subj. právní situaci, která jsouc podobna oné, jež vzniká uzavřením právního jednání podmíněného; představuje již v době nerozhodnosti nabyté právo určitého obsahu. Při tomto právním názoru setrvává nss také v daném případě.

Je-li tedy k usnesení obecního zastupitelstva podle zákona potřebí dozorčího schválení, o něž je ve smyslu § 56 obec. zřiz. povinen zakročit starosta obce a jestliže tento, ať z jakéhokoli důvodu tak neučiní, zasahuje tato protizákonná nečinnost starosty rušivě do právní situace kompaciscentovy, které nabyt ze smlouvy s obcí ujednané, byť tato ještě plného právního účinku neměla, stejně jako, když v takovém případě k oprávněmu prostředku legitimované strany instančním rozhodnutím usnesení obecního zastupitelstva se ruší anebo se odpírá dozorčí schválení usnesení toho, o něž starosta obce požádal.

Přísluší-li však, jak bylo ve shora uvedeném nál. Boh. A 8057/29 dovedeno, za okolností posléze dotčených kompaciscentu stížní legitimace nejen v řízení instančním, ale i před nss, pak nelze důvodně ani stěžující si bance upíratí právo, aby sama zakročila o dozorčí schválení usnesení obecního zastupitelstva, na jehož základě u ní podáním upisovacích přihlášek byly zápůjčky uzavřeny, nesplnil-li v tom směru svou povinnost starosta.

Č. 8306.

Jazykové právo. — Zahraniční věci: Jazykový spor vzniklý tím, že čsl. zastupitelský úřad v cizím státě předepsal pouze jazykem čsl. tuzemci konsulární poplatky za úkony, které zastupitelský úřad provedl v onom cizím státě, je ve smyslu § 2 zák. jaz. lokalisován v onom státě cizím.

(Nález ze dne 17. prosince 1929 č. 20.256.)

V ě c: Firma Ig. K. v N. (adv. Dr. Fr. Wien-Claudi z Prahy) proti ministerstvu zahraničních věcí (odb. rada Dr. Mich. Hlavička) o jazykové právo.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

D ů v o d y: Vyslanectví Čsl. republiky v Římě, které k žádosti stěžující si firmy zakročilo u italských úřadů stran desekvestrace jejího majetku, zaslalo této firmě do rukou jejího právního zástupce poplatkový výměr z 28. července 1924 výhradně v jazyce českém a připojilo k němu složenku min.-a zahr. věcí tištěnou rovněž pouze v českém znění. — Jazykovou dozorčí stížnost, již st-lka na postup vyslanectví podala a v níž se domáhala toho, aby jí jak poplatkový výměr tak i složenka byly zaslány též v jazyce německém, žal. min. nař. rozhodnutím zamítlo.

Na toto rozhodnutí jest k nss podána stížnost, sepsaná v jazyku německém. Musil se proto nss na prvním místě zabývatí otázkou, zda v daném případě jsou splněny zákonné podmínky pro přípustnost podání stížnosti v jazyku německém.

Podle § 2 odst. 2 jaz. zák. jsou soudy, úřady a orgány republiky povinny přijímati od příslušníků jazyka menšiny podání sepsaná v jazyku této menšiny jedině tenkrát, vztahuje-li se působnost jejich na okres soudní, v němž podle posledního soupisu lidu obývá alespoň 20 procent státních občanů téhož, avšak jiného jazyka než čsl., ale také tu jen ve věcech, jichž vyřízení náleží jim na základě toho, že působnost jejich vztahuje se na tento okres. Jest proto pro vznik povinnosti — a tím zároveň i práva — soudů, přijímati podání, sepsaná v jazyku menšinovém, vedle jiných podmínek, dána také ještě podmínka, že jde o věc, jejíž vyřízení náleží jim na základě toho, že působnost jejich vztahuje se na soudní okres s 20procentní jazykovou menšinou, t. j. že jde o věc, jež vzešla čili jest zništěna v některém soudním okrese menšinovém.

Pro zodpovězení otázky, kde nějaká věc vznikla, jsou v první řadě rozhodny zákonné předpisy o místní příslušnosti onoho soudu, úřadu neb orgánu, jenž jest povolán v mezích své věcné příslušnosti zahájití o ní úřední jednání v první stolici. Tam, kde nějaké pozitivní normy o místní příslušnosti není, dlužno otázku tu v každém jednotlivém případě posuzovati dle zvláštnosti jeho.

V daném případě tvořil základ sporu, jenž zavdal podnět k dnešní stížnosti, výměr vyslanectví Čsl. republiky v Římě, jímž byly st-lce předsány t. zv. konsulární poplatky za úkony, jež vyslanectví provedlo u státních úřadů italských za účelem desekvestrace st-lčina jmění v Italii. Důvodem pro vznik st-lčiny poplatkové povinnosti a tím i pro vydání plat. výměru byly tedy úřední úkony, jež provedl čsl. úřad zastupitelský na území království Italského. Vzešla tedy věc, o níž v daném případě jde, na území státu italského, z čehož se zároveň podává, že nevzešla v žádném čsl. soudním okrese s 20procentní jazykovou menšinou německou.

Ale pak dle toho, co svrchu bylo dovoďeno, chybí v daném případě zákonný předpoklad pro přípustnost podání stížnosti v jazyku německém, pročť musil nss stížnost v tomto jazyku sepsanou odmítnouti jako nepřípustnou.

Č. 8307.

Učitelstvo (Slovensko): Podmínkou nároku na drahotní výpomoc podle vl. nař. č. 280/22 jest složení nostrifikační zkoušky podle zák. č. 276/20 do doby, kdy se o přiznání drah. výpomoci rozhoduje; dodatečné složení zkoušky do lhůty stanovené zákonem č. 276/20 nestačí.

(Nález ze dne 17. prosince 1929 č. 22.845.)

Věc: Jan W. v Ž. proti ministerstvu školství a národní osvěty (referátu v Bratislavě) o mimořádnou drahotní výpomoc.